

Amanda på vinden.

Jag äger en vän, som jag kallar för min,
hon heter Amanda och bor på en vind.

Ja förr var hon mager och torr som ett skinn,
men haver med åren blitt feter och trind.

Det är ingen vanliger tös ska ni se,
då ä en sän där som man hälst håller me,
för blir hon i tagen, så jäklar i de,
då ger hon sej inte för mindre än tre.

Hon rund är i syna som en pommerans,
å ögonen glöda med ljuvelig glans.
Huustascher de har hon i syna nånstans,
å skamligt att säga: har här på sin svans.

Amanda hon fjäskar för mig me beske,
å jag fjäskar rysligt för henne, jag me.
De skadar nog inte att man gör sig te,
när man har en tös, vilken jag blott vill se.

Amanda har röst fast den råkat bli spräckt
en gång, när hon fräste mot hela sin släkt.
Men blyg är hon inte, hon visar sig käckt
för den som vill se 'na i paradisdraekt.

Nu ligger hon hos mig i sängen var natt,
men ställer hon till något helsikes spratt,
så stiger jag upp och så ger jag na däng
på hennes så kallad svans-akter-sträng.

Nu undrar väl herrskapet hur det är fatt
och tror att Amanda är riktigt besatt.
Men de ä ho inte. Nu håll er för skratt!
De ä ingen flecka, för de ä en — katt.